

Sygn. akt IV Ka 647/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 października 2015 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący:	SSO Sylwana Wirth
Protokolant:	Magdalena Telesz

przy udziale Władysławy Kunickiej - Żurek Prokuratora Prokuratury Okręgowej,

po rozpoznaniu w dniu 7 października 2015 r.

sprawy **M. P.**

syna J. i T. z domu Z. (...) r. w W. z art. 13§ 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Kłodzku

z dnia 19 maja 2015 r. sygnatura akt VI K 370/14

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok;

II. zasądza od oskarżonego na rzecz oskarżyciela posiłkowego A.W.420 złotych tytułem kosztów udziału pełnomocnika w postępowaniu odwoławczym;

III. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe związane z postępowaniem odwoławczym, w tym wymierza opłatę w wysokości 300 złotych za to postępowanie.

Sygn. akt IV Ka 647/15

UZASADNIENIE

Prokurator Rejonowy w Kłodzku oskarżył M. P. o to, że w dniu 14 stycznia 2014 roku w N., woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z ustaloną osobą, usiłował dokonać kradzieży z włamaniem do samochodu ciężarowego marki I. o nr rej. (...) w ten sposób, że po uprzednim pokonaniu zamka w drzwiach dostał się do jego kabiny skąd niczego nie zabrał z uwagi na brak przedmiotów będących w jego zainteresowaniu, czym działał na szkodę firm (...) oraz A. W., przy czym czynu tego dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa będąc uprzednio skazany prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Kłodzku z dnia 15.01.2008r. sygn. akt IIK 457/07 za przestępstwo podobne z art. 280§1 kk na karę 2 lat pozbawienia wolności, którą odbywał w okresie od 01 lipca 2007r. do 21 listopada 2007r., od 01 kwietnia 2009r. do 29 kwietnia 2009r. oraz od 28 kwietnia 2011r. do 28 maja 2012r.,-

tj. o czyn z art. 13§1 kk w zw. z art. 279§1 kk w zw. z art. 64§1 kk

Wyrokiem z dnia 19 maja 2015 roku, sygn. akt VI K 370/14 Sąd Rejonowy w Kłodzku:

I. oskarżonego M. P. uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w części wstępnej wyroku z tym, że przyjął, iż był on uprzednio skazany prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Dzierżoniowie z dnia 15 stycznia 2008r. sygn. akt II K 457/07 i za to na podstawie art. 14§1 kk w zw. z art. 279§1kk w zw. z art. 64§1 kk wymierzył mu 1 (jeden) rok i 2 (dwa) miesiące pozbawienia wolności,-

II. na podstawie art. 63§1 kk na poczt orzeczonej kary pozbawienia wolności zaliczył oskarżonemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniu 18 kwietnia 2014r.,-

III. zasądził od oskarżonego na rzecz oskarżyciela posiłkowego A. W. kwotę 604,80 zł. tytułem poniesionych przez niego kosztów zastępstwa procesowego,-

IV. zwolnił oskarżonego od uiszczenia kosztów sądowych, a poniesione w sprawie wydatki zaliczył na rachunek Skarbu Państwa.

Wyrok powyższy zaskarżony został w całości apelacją obrońcy oskarżonego, który w oparciu o art. 427 § 1 i 2 kpk oraz art. 438 pkt 2 kpk wyrokowi zarzucił obrazę przepisów art. 2 § 2, 4, 7 kpk – polegającą na niewłaściwej jednostronnej, sprzecznej z zasadami doświadczenia życiowego ocenie materiału dowodowego i dowolnym przyjęciu, że oskarżony M. P. usiłował dokonać kradzieży z włamaniem do samochodu ciężarowego m-ki I. w ten sposób, że po uprzednim pokonaniu zamka w drzwiach dostał się do jego kabiny sąd niczego nie zabrał w uwagi na brak przedmiotów będących w jego zainteresowaniu.

Wskazując ten zarzut, apelujący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku w pkt. I poprzez wyeliminowanie z opisu czynu ustalenia, że oskarżony M. P. dostał do kabiny samochodu ciężarowego po uprzednim pokonaniu zamka oraz zmianę kwalifikacji prawnej czynu i przyjęcie, że oskarżony dopuścił się czynu z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, a także zmianę w zakresie wymierzonej oskarżonemu kary pozbawienia wolności poprzez jej obniżenie i warunkowe zawieszenie jej wykonania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja nie jest zasadna i nie zasługuje na uwzględnienie.

Wbrew twierdzeniom skarżącego, sąd odwoławczy stwierdza, że ustalenia faktyczne zaskarżonego wyroku są prawidłowe i zgodne z całokształtem okoliczności ujawnionych w toku postępowania.

Analiza i ocena dowodów przeprowadzonych w toku postępowania jest właściwa, pełna i spełnia wymogi art. 4,5 i 7 kpk.

Sąd Rejonowy wskazał dowody, na których oparł swoje przekonanie o zawinieniu oskarżonego jak też wykazał z jakich powodów nie uwzględnił wyjaśnień tegoż w zakresie dokonania włamania do pojazdu.

Argumentacja sądu przedstawiona w pisemnych motywach wyroku, zasługuje na uwzględnienie. Słusznie bowiem wskazano tam na dowody (zeznania A. W., M. W., protokół oględzin pojazdu, faktury zakupu nowych zamków do drzwi pojazdu), które zestawione ze sobą tworzą logiczną i spójną całość, przekonując, że drzwi przedmiotowego pojazdu zostały przez kierowcę zamknięte i aby dostać się do wnętrza, oskarżony musiał pokonać zamek, w sposób wiadomy tylko jemu. Podkreślić należy, że z faktury VAT nr (...) (k. 167) wynika, że już następnego dnia po zdarzeniu – 15.01.2014 roku – zakupiony został nowy zamek do pojazdu, co przystaje do zeznań A. W..

Wbrew twierdzeniom skarżącego, relacje tego świadka nie są zmienne, a przez to wątpliwe, gdyż z pierwszych zeznań świadka (k.6) wynika jedynie, że podał on, iż plecak leżał pod drzwiami pasażera. Świadek nie twierdził, że było to na zewnątrz pojazdu – tak jak sugeruje apelujący. Nieprecyzyjny zapis protokołu przesłuchania, nie może wpływać negatywnie na ocenę relacji świadka, który przed sądem podał stanowczo, że plecak leżał na podłodze wewnątrz samochodu, a okoliczność ta przystaje do treści protokołu oględzin pojazdu (k.7-8).

Chybiony jest również zarzut obrońcy oskarżonego tyczący wartości dowodowej faktur zakupu klamek z zamkami. Jakkolwiek na każdej z faktur widnieje inna nazwa firmy, to jednak – co wynika z akt sprawy i co potwierdzono w toku postępowania odwoławczego – firma (...) Sp. z o.o. w Ś. ul. (...) jest oddziałem firmy (...) D. A. w T.. Wskazywana w apelacji wątpliwość jest zatem pozorna.

Z uwagi na stanowcze i konsekwentne zeznania A. W. oraz M. W., nie można też przyjąć, że ten pierwszy podał policjantowi niewłaściwy klucz do przeprowadzonej próby otwarcia zamka. Świadek potwierdził przed sądem, że wręczył oryginalny klucz funkcjonariuszowi oraz, że ten podjął wcześniej próbę przy użyciu klucza nie oryginalnego. W tym stanie rzeczy, sugestie apelującego, nie mogą zostać uwzględnione.

Wskazane wyżej dowody, powiązane z wyjaśnieniami oskarżonego (k.450), w których nie wykluczył włamania, a jedynie z uwagi na wielość podobnych zdarzeń i kradzieży, których dokonywał, zasłaniał się niepamięcią, sąd odwoławczy stwierdza, że przyjęcie sprawstwa i winy oskarżonego jest niewątpliwe i prawidłowe.

Zważywszy na okoliczności obciążające, wskazane w pisemnym uzasadnieniu, zwłaszcza działanie w warunkach recydywy, wymierzonej oskarżonemu kary, mieszczącej się w dolnej granicy ustawowego zagrożenia, nie można uznać za rażąco surową.

Wyrok jako trafny, utrzymano w mocy.

Podstawą zasądzenia kosztów udziału pełnomocnika w postępowaniu odwoławczym oraz kosztów sądowych za to postępowanie były przepisy art. 627 kpk, art. 634, art. 636 § 1 kpk.